

Bayer Zsolt: Az emberi szabadság karikatúrája

2018 október 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hát mi kell még, hogy ne t?rjünk tovább?

Kultúrharc: történelmi háttér furcsa flagellánsokkal (3. rész)

„Jöjj el, szabadság! Te szülj nekem rendet, / jó szóval oktasd, játszani is engedd / szép, komoly fiadat!” S egy rendes liberális ebb?l logikusan és kristálytisztán levezeti, hogy József Attila valójában fasiszta volt. Különösen, ha megismertetik vele azt a negyven évig indexen lévő József Attila-versrészletet is, miszerint „Talán dűnnyögj egy új mesét, / fasiszta kommunizmusét”.

Na ugye. Valójában mindenki fasiszta. Ugyanis a második világháborút követ?en kilépett a történelem színpadára egy nemzedék, amelyik annyira gy?lölte a szabadságot, hogy mindennel összekeverte.

S ezt az elviselhetetlen téblábolást nevezte haladásnak, progresszióknak, miegyébnek. S akiknek volt valamilyen elképzelésük, határozott képük a világról, akik tudták, mit akarnak, és akik szerették a szabadságot, amely rendet (is) szül, azok lettek a fasiszták.

A második világháború után egy franciaországi nemzedék irányította Európa szellemi-lelki eltévelyedését. ?k voltak Sartre-ék. Jean-Paul Sartre, Simone de Beauvoir, Jorge Semprún, Simone Signoret, Albert Camus. Aztán Camus szembe fordult velük, kiátkozták.

Ez a nemzedék a mai napig itt hagyta a keze nyomát Európán, s utódaik, követ?ik a mai napig képtelenek voltak elvégezni a b?n feldolgozását. A mai napig folyik helyette a b?n megmagyarázása és felmagasztalása.

Ez a nemzedék el?bb Sztálinba szeretett bele. Vezércikkek, publicisztikák százait írták arról, hogy a Szovjetunió a létező világok legjobbika, s hogy Sztálinban testesült meg a végs? igazság, a humánus fels?foka, az igazságos és tökéletes társadalom maga.

Aztán el?bb a hírek kezdtek szállingózni a szovjet valóságról. Sartre-ék minden egyes alkalommal talpra ugrottak, és ellentmondást nem t?r? hangon megírták, hogy a hírek hozói fasiszták, a hírek fasiszták, a szállingózás fasiszta.

S akir?l ?k ezt megírták, az rághatta szégyenében az öklét. Aztán elkezdtek szállingózni az emberek, a gulág túlél?i, a börtönviseltek, a politikai elítéltek, a megkínzottak, a megnyomorítottak és megaláztatottak, és elbeszélték, mi van Sztálin Szovjetuniójában.

Sartre-ék pedig ellentmondást nem t?r? hangon megírták, hogy ezek az emberek egyt?l egyig fasiszták. Végül aztán befutott Nyikita Hruscsov, és „önkritikát gyakorolt”. Vallott.

S mert Hruscsovot mégsem lehetett mindjárt fasisztának nevezni, hát nem maradt más hátra, keresni kellett egy új bálványt. S az új bálvány hamar meg is érkezett. Úgy hívták: Mao Ce-tung. S Sartre-ék vezércikkek, publicisztikák százait írták arról, hogy Mao Kínája a létező világok legjobbika, s Maóban testesül meg a végs? igazság, a humánus fels?foka, az igazságos és tökéletes társadalom maga.

S szállingóztak a hírek a maói világ valóságáról. A kulturális forradalom hulláhegyeir?l, a terror fels?fokáról, minden iszonyról. És Sartre-ék talpra ugrottak, és ellentmondást nem t?r? hangon megírták, hogy mindez fasizmus. És a nyugatra megérkező túlél?k is fasiszták. S amikor már nem lehetett tovább fenntartani a látszatot, keresni kellett egy új bálványt. S a bálványok felsorakoztak, szépen, egymás után.

Bálvány lett Pol Pot, s persze minden, ami Észak-Vietnam. Bálvány lett minden harmadik világbeli terrorista, s mert franciákról van szó, hát mindenekelett az algériai terroristák, bálvány lett az Algériai Nemzeti Felszabadítási Front (FLN), s ha az arabok bombát robbantottak egy békés kávézó teraszán vagy Casablancában (Humphrey Bogart is átkerült már addigra a rossz oldalra), akkor Sartre vezércikkben örvendezett amiatt, hogy „végre megint meghalt egy fehér, egy francia, egy európai”, s ez „kett?s öröm s haszon”. Aki pedig másképpen gondolta, az fasiszta.

Charles de Gaulle – fasiszta. Mert a szabadság nem szülhet rendet, a rend ugyanis fasiszta. Ez a '68-as „forradalom” legfontosabb üzenete. Hogy minden rend eo ipso fasiszta, s a rendbe immáron minden beletartozik.

A család, az iskola, a férfi és a nő, a normális szexuális élet, a kispolgár s a nagypolgár, a felvételi, az egyetem, a számonkérés, a büntetés, a börtön, a templom, a vallás, az Isten és Jézus (valamiért csak a kereszténységgel volt baj már akkor is, Buddha és Allah belefért a toleranciába), beletartozik a rendbe értelemszerűen minden hadsereg,

egyenruha, honvédelem, rend?rség, s persze mindenekel?tt és mindenféleképpen beletartozik a haza mint a fasizmus alfája és ómegája, minden b?n és elmaradottság bölcs?je.

S megjelenik a színen Daniel Cohn-Bendit is, akit 2011-ben így próbál védeni a Heti Válasz: „Számos alternatív iskolamodell indult akkoriban, amelyek többek között a gyermekkori szexualitásnak is szabadságot követeltek. Szerintük a gyerekek sokkal hamarabb kezdenek el szexuálisan érdekl?dni, érni, mint azt a büntet?jog vagy a konzervatív szemlélet számukra megengedné.

A tilalom elfojtáshoz vezet, amely a vulgárfreudizmus egyik kedvenc kifejezése – a megoldás pedig ilyenkor mindig az emancipáció. A hatvannyolcas mozgalmak egy része a pedofíliára is úgy tekintett, mint ami a pr?d társadalom tilalma, megakadályozva a gyerek és a feln?tt közötti szabad szerelmet.

Fontos hangsúlyozni, hogy amikor a hatvannyolcasok a pedofília mellett érveltek, nem az egyoldalú, er?szakos kapcsolatra gondoltak, hanem arra, amit Vladimir Nabokov a Lolitában örökített meg: amikor mindkét fél voltaképpen nyitott a szexuális vonzalomra, de a társadalom és a büntet?jog normái nem engedik kiélni e vágyakat.

Cohn-Bendit egy frankfurti alternatív óvodában próbált meg »emancipálni« ötéves gyerekeket. 1972-t?l két évig dolgozott egy ilyen reformóvodában. A könyv, amelyben élményeir?l, tapasztalatairól beszámol, már a hetvenes években jelent meg, de igazából csak 2001-re lett botrány bel?le, amikor is a L'Express hetilap el?vette ismét az ügyet, és a legpikánsabb részeket újrapiublikálta.

Cohn-Bendit szerint a gyerekek sokkal érzékenyebbek és nyitottabbak, mint azt feltételeznénk róluk, és ennek megfelelően kell viszonyulni hozzájuk. Szerinte érezhet? volt, ahogy a gyerekek erotikus értelemben is közelíteni akartak a feln?ttekhez – mindezt Cohn-Bendit »flörtként« írja le. »Többször is megesett, hogy néhány gyerek lehúzta a sliccemet, és elkezdtek simogatni engem. A körülményekt?l függ?en eltér?en reagáltam minderre, de a vágyuk mindenképp problémát jelentett számomra.

Miért nem egymással játszottok, miért engem választottak ki, és nem más gyereket? – kérdeztem t?lük. De ha kitartottak, én is visszasimogattam« – írja a zöldpolitikus a Le Grand Basar cím? könyvben. 1982-ben, egy interjúban tért vissza élményeire: itt elmondta, hogy mennyire élvezte, amikor óvóbácsiként pár hónapos vagy kétéves gyerekek »popóját« moshatta, vagy egymást tapogatták, simogatták a gyerekekkel. »Tudja, ha egy öt, öt és fél éves leányka elkezd vetk?zni, az valami fantasztikus. Fantasztikus, mert ez egy játék, egy ?rületesen erotikus játék«.”

Nagyjából ennyi az örökség.

A védhetetlen védelmezése, minden terror és eszement társadalmi kísérlet körülrajongása, az „igaz ügy” érdekében összehordott hullahegyek dics?ítése és körül táncolása, minden normalitás nyilvános meglincselése, pederaszták és pedofilok megdics?ülése, a b?n apoteózisa. És soha egyetlen tévedésüket, b?nüket sem ismerték be, soha semmiért nem kértek bocsánatot, mindig mindent megmagyaráztak, és az erényt szólították fel öngazolásra.

Ez a kultúrharc maga. Mao kulturális forradalmának európai változata, az európai ember lelkének gödörbe lövetése sartré-i vezércikkével, a többiek vezércikkeivel, a L'Humanité, a The Guardian, a 444 és az összes többi létezésével, az európai szellem és a normalitás koncentrációs táborba hurcolása a „haladás”, a „modernitás”, a „szabadság” kommandósainak és keretlegényeinek segédelmével – ez a kultúrharc.

Amelyet ideje lesz megvívniuk végre. Ideje a normalitás forradalmának, az európai szellem gettólázadásának.

Nem hiszik? Emmanuel Macron Cohn-Benditb?l akart kultuszminisztert csinálni. Hát mi kell még, hogy ne t?rjünk tovább?

Bayer Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló